Utricularia minor – bublinatka menší

Bublinatka menší je nejdrobnějším středoevropským druhem bublinatek, jak pokud jde o velikost květů, tak o rozměry listů a lapacích měchýřků, kterými loví drobné vodní živočichy. Vyskytuje se v živinami chudých až mírně bohatých (oligo- a mezotrofních) vodách se slabě kyselou až mírně alkalickou reakcí – v mělkých tůňkách (tzv. šlencích) a mělkých příkopech v rašeliništích a slatiništích, u břehů živinami chudých rybníků a horských jezer. Stejně jako jiné druhy bublinatek neroste v silně kyselých vrchovištích a na většině šumavských rašelinišť, které jsou právě tohoto typu, proto chybí. Na Šumavě je velmi vzácná. Roste ve Velkém Javorském jezeře (Čelakovský 1888, Vollmann 1914: 683, v současnosti ve velké populaci) i v Malém Javorském jezeře (Weilner 1997: 130, **zda recentně?**), na rašeliništi Klosterfilz u Sankt Oswald (údaj Sendtnera – Sendtner 1860: 313 „bei S. Oswald“ se může vztahovat také na Klosterfilz, poslední ověření na Klosterfilz v roce 2014, od té dody nezvěstný), v borkovišti u Haidfilz (Neufund 2019) a na rašeliništi u Rothovského mlýna u bývalé obce Kyselov (Procházka & Kovářiková 1999, Kaplan in Kaplan et al. 2017). Historické a jen přibližně lokalizované údaje pochází od Borových Lad (Domin 1898 PRC, viz Kaplan in Kaplan et al. 2017), od Černé v Pošumaví (Čelakovský 1873, Čelakovský 1883) a od Höhenbrunnerfilz (Sendtner 1860: 313). Pravděpodobně mylný je údaj z Mrtvého luhu (Husák in Slavík 2000) – druh odtud nebyl doložen a ani udáván jinými autory, přestože jde o dobře známou lokalitu.

Utricularia minor – Kleiner Wasserschlauch

Der Kleine Wasserschlauch ist die kleinste mitteleuropäische Wasserschlauchart, sowohl was die Blütengröße, als auch die Größe der Blätter und Fangblasen betrifft, mit denen er kleine Wasserlebewesen fängt. Er kommt in nährstoffarmen bis mäßig nährstoffreichen (oligo- und mesotrophen) Gewässern mit schwach saurer bis mäßig alkalischer Reaktion vor – in sogenannten Schlenken und seichten Gräben in Mooren, an Ufern nährstoffarmer Teiche und Bergseen. Genauso wie andere Wasserschlaucharten wächst er nicht in stark sauren Hochmooren. Daher fehlt diese Art in den meisten Mooren des Böhmerwaldes, die gerade diesen Typ repräsentieren. Die im Böhmerwald sehr seltene Art wächst im Großen Arbersee (Čelakovský 1888, Vollmann 1914: 683, rezent in großen Populationen), im Kleinen Arbersee (Weilner 1997: 130, **ob rezent?**), im Klosterfilz bei Sankt Oswald (die Angabe bei Sendtner 1860: 313 „bei S. Oswald“ könnte sich auf den Klosterfilz beziehen, letzte Beobachtung im Klosterfilz 2014, seither verschollen), in einem Torfstich nahe des Haidfilz (Neufund 2019 und im Torfmoor bei Rothovský Mlýn (Rothmühle) bei der ehemaligen Gemeinde Kyselov (Procházka & Kovářiková 1999, Kaplan in Kaplan et al. 2017). Historische und nur ungefähr lokalisierte Angaben stammen aus Borová Lada (Domin 1898 PRC, siehe Kaplan in Kaplan et al. 2017), von Černá v Pošumaví (Čelakovský 1873, Čelakovský 1883) und vom Höhenbrunnerfilz (Sendtner 1860: 313). Wahrscheinlich falsch ist die Angabe aus dem Moor „Mrtvý luh“ (Husák in Slavík 2000) – die Art von dort wurde weder belegt, noch von anderen Autoren angegeben, obwohl es sich um eine sehr gut bekannte Lokalität handelt.

Červený seznam Šumavy/Rote Liste des Böhmerwaldes

EN (Endangered/Ohrožené/Stark gefährdet) [B2a+b(iii+iv)+c(iv)]

Literatura/Literatur

Čelakovský L. (1873) Prodromus květeny české. II. – Arch. Přírod. Výzk. Čech, sect. 3a, fasc. 2: 113–384.
Čelakovský L. (1883) Prodromus květeny české. IV. – Arch. Přírod. Výzk. Čech, sect. 3a, fasc. 4: 677–944.
Čelakovský L. (1888) Resultate der botanischen Durchforschung Böhmens im Jahre 1886. – Sitzungsber. Königl. Böhmi. Ges. Wiss. Prag, math.-naturwiss. cl., 1887: 174–239.
Kaplan Z., Danihelka J., Šumberová K., Chrtek J. Jr., Rotreklová O., Ekrt L., Štěpánková J., Taraška V., Trávníček B., Prančl J., Ducháček M., Hroneš M., Kobrlová L., Horák D. & Wild J. (2017) Distributions of vascular plants in the Czech Republic. Part 5. – Preslia 89: 333–439.
Procházka F. & Kovářiková J. (1999) Významnější nové nálezy v květeně české Šumavy a nejvyšších poloh Předšumaví. – Erica 8: 23–74.
Sendtner O. (1860) Die Vegetationsverhältniss des Bayerischen Waldes. – 505 p., München.
Slavík B. (ed.) (2000) Květena České republiky 6. – 770 p., Academia, Praha.
Vollmann F. (1914) Flora von Bayern. – 840 p., Verlagsbuchhandlung Eugen Ulmer, Stuttgart.
Weilner C. (1997) Die Eiszeitseen des Bayerischen Waldes. – 284 p., Regen.

Mapa rozšíření/Erweiterungskarte

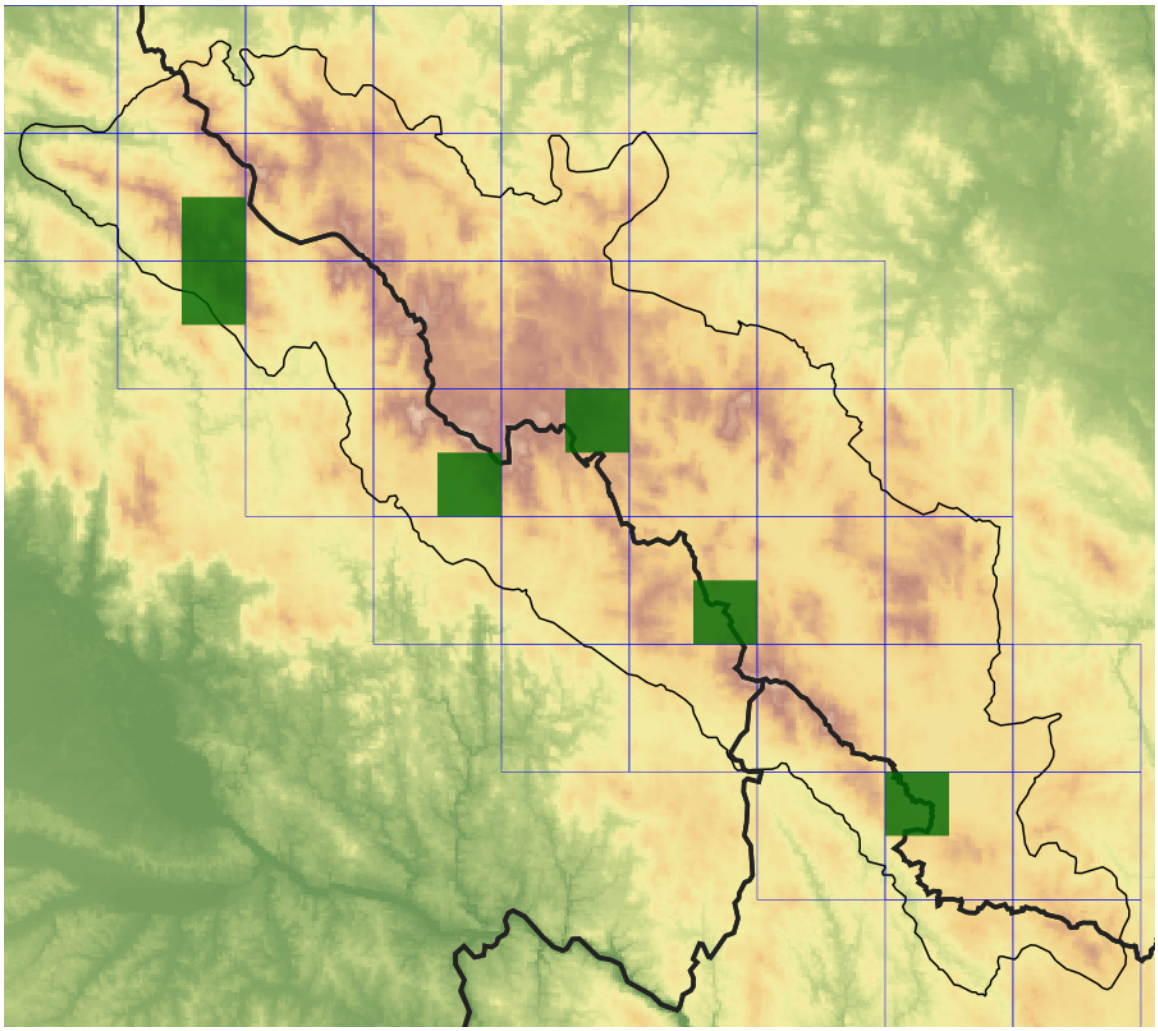

Legenda

- ověřené záznamy
- neověřené záznamy
- nejisté záznamy

Legende

- Verifizierte Angaben
- Noch nicht verifizierte Angaben
- Unsichere Angaben

© Květena Šumavy/Flora des Böhmerwaldes 09/09/2026

Data o rozšíření rostlin pochází z Databáze české flóry a vegetace (Pladias), bavorské národní databáze (AFvB) a nově získaných dat v projektu Květena Šumavy. Data jsou zobrazována v síťové mapě založené na kvadrantech středoevropské mapovací sítě 5 × 3 zeměpisné minuty (ca. 5,5 × 5,9 km).

Die Verbreitungsdaten der Pflanzen stammen aus der Datenbank der Tschechischen Flora und Vegetation (Pladias), der Datenbank zur Flora von Bayern (AFvB) und neu erfassten Daten aus dem Projekt Flora des Böhmerwaldes. Angaben zur Verbreitung werden basierend auf dem Kartenraster für Mitteleuropa angegeben, abgeleitet von Quadranten mit 5 × 3 Bogenminuten (ca. 5,5 × 5,9 km).

Europäische Union
Evropská unie
Europäischer Fonds für regionale Entwicklung
Evropský fond pro regionální rozvoj

Ziel ETZ | Cíl EÚS
Freistaat Bayern – Tschechische Republik
Česká republika – Svobodný stát Bavorsko
2014 – 2020 (INTERREG V)

FLORA DES BÖHMERWALDES
KVĚTENA ŠUMAVY

Fotografie/Fotos

Europäische Union
Evropská unie
Europäischer Fonds für regionale Entwicklung
Evropský fond pro regionální rozvoj

Ziel ETZ | Cíl EÚS
Freistaat Bayern – Tschechische Republik
Česká republika – Svobodný stát Bavorsko
2014 – 2020 (INTERREG V)

FLORA DES BÖHMERWALDES
KVĚTENA ŠUMAVY